

РЕШЕНИЕ

№ 5725

гр. София, 30.08.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 20.03.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Петя Кръстева, като разгледа дело номер **11255** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Ж. И. И. против уведомително писмо (УП) № 9/09.10.2012г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие” – Разплащателна агенция. Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна. След като обсъди доводите на страните и приетите по делото доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е допустима, като подадена в срок от лице, което има правен интерес от оспорването и срещу акт, подлежащ на оспорване. Макар процесното УП да представлява отказ за плащане по договор между страните, това обстоятелство не променя административноправния характер на волеизявлението. Посоченият договор, с № 2050/28.02.2012г., е сключен по реда и при условията на Националната програма по пчеларство за тригодишния период 2011 -2013г. Той не се явява съвпадение на две насрещни волеизявления, формирани свободно. Обратно, договорът е сключен и изпълняван по предварително обявени административни правила, а не по свободната воля на страните. Контролът по изпълнението на договора и последиците от него също имат изцяло административноправен характер. Макар договорът да има определена парична стойност, имуществено изражение, тя представлява подпомагане, осъществявано с публични средства, за контрола върху които са оправомощени административните органи, посочени в чл.4.16 от същия договор. По тези съображения, съдът в настоящия състав не споделя виждането, изложено от

ответника, че наличието на сключен договор между жалбоподателя и ответника определя характера на отношенията между страните като гражданскоправни, а не като административни. УП е било обжалвано първоначално пред министъра на земеделието и храните, който на се е произнесъл, видно от писмо вх. № 6826/11.03.2013г. по описа на съда. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

В изпълнение на горепосочения договор, на 20.04.2012г. жалбоподателят е закупил 50 бр. кошери Д. Б. комплект, съдържащ плодник, 2 корпуса, покривна табла, рамки, дъно, капак, видно от представените договор за продажба, фактура и фискален бон. Със заявление за плащане от 13.07.2012г. към заявление за подпомагане № 20/160112/73799 жалбоподателят е поискал да му бъде платена сумата за тези кошери, в общ размер 6600 лв, по мярка Д (сектор 1). Представени са доказателства за регистрация на земеделския производител, удостоверение за липса на задължения, приема.предавателен протокол от 25.06.2012г. за кошерите и декларация от същата дата на производителя, че те са произведени от първокласен дървен материал със спазени всички изисквания за качествени кошери, представляват модел Д. блат комплект (плодник, 2 корпуса, покривна табла, рамки, дъно, капак). Посочено е в заявлението за плащане, че кошерите се намират в пчелина в [населено място].

По заповед от 28.08.2012г. е била извършена проверка на място на 30.08.2012г., на която е присъствал жалбоподателят. Отбелязано е в контролния лист от проверката, че новозакупените 50 бр. кошери се намират на пчелина; че са окомплектовани на дъно, плодник и капак; таблите са брезентови и са на склад на пчелина, както и 12 бр. от корпусите, останалите са на склад у роднини, а рамките – на склад в обособено помещение в къщата на кандидата. Приложена е декларация за същите обстоятелства от кандидата.

С писмо от 25.09.2012г. от кандидата е изискано да представи детайлен ценови опис, тъй като от направената проверка на място е видно, че в окомплектовката на кошерите не са включени покривни табли. Това изявление не съответства на отразеното в контролния лист – в него са посочени като части от кошерите всички посочено по-горе части на модела Д. блат. Независимо от това, представено е приложение към фактурата от производителя на кошерите ([фирма]), в което са описани всички части от комплекта.

С процесното УП е отказано плащане, като са изложени мотиви, че окомплектовката на закупените кошери модел Л. Р. с 3 корпуса не съответства с посочената като допустима за финансиране по Националната програма по пчеларство за тригодишния период 2011-2013 г. - кошер Д. - Б. комплект (плодник, 2 магазина или 2 корпуса, покривна табла, рамки, дъно и капак). Декларирано е също, че фирмата - производител е доставила вместо покривни табли брезентови покривала, отбелязани във фактурите и договора като покривни табли. Така посочените от административния орган обстоятелства не се подкрепят от приложените в преписката доказателства. Видно от последните, закупени са 50 бр. кошери модел Д. блат комплект (плодник, 2 корпуса, покривна табла, рамки, дъно, капак) съобразно изискванията, жалбоподателят разполага с тях и следователно, изпълнено е цитираното в мотивите изискване на програмата: „допустими за закупуване са нови кошери с модел Д. - Б. комплект (плодник, 2 магазина или 2 корпуса, покривна табла, рамки, дъно и капак). Ето защо, не е бил налице отказ за плащане по заявлението.

По изложените съображения и като провери оспорения акт на основание чл.168, ал.1 АПК, съдът намира, че същият е издаден от компетентен орган и в установената

форма; при издаването му е допуснато съществено нарушение на административнопроизводствени правила, в резултат на което процесното УП е в несъответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона. С оглед изхода на делото и на основание чл.143, ал.1 АПК, следва да бъде уважено своевременно направеното искане от страна на жалбоподателя за възстановяване на разноските. Установява се по делото общ размер на последните: 206,15 лв. (двеста и шест лева и петнадесет стотинки), от които 10 лв. държавна такса и общо 196,15 лв. разноски за пътуване, за които са представени разходни документи.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 и чл.173, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ уведомително писмо № 9/09.10.2012г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“.

ИЗПРАЩА преписката на изпълнителния директор Държавен фонд „Земеделие“ – Разплащателна агенция с указания по тълкуването и прилагането на закона съобразно изложеното в мотивите по-горе.

ОСЪЖДА Държавен фонд „Земеделие“ да заплати на Ж. И. И., с ЕГН [ЕГН], сумата 206,15 лв. (двеста и шест лева и петнадесет стотинки) – разноски по делото.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: